

C/2023/124

16.10.2023

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches
Oberverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 24 lipca 2023 r. – Umweltforum Osnabrücker Land
e. V./Landkreis Osnabrück**

(Sprawa C-461/23, Umweltforum Osnabrücker Land)

(C/2023/124)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Umweltforum Osnabrücker Land e. V.

Druga strona postępowania: Landkreis Osnabrück

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42/WE ⁽¹⁾ (dyrektywy SOOŚ) w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG ⁽²⁾ (dyrektywy siedliskowej) należy interpretować w ten sposób, że wszystkie przepisy aktu prawnego, na mocy którego państwo członkowskie wyznacza teren jako specjalny obszar ochrony zgodnie z dyrektywą siedliskową, należy uznać, niezależnie od ich odpowiedniej treści regulacyjnej, za bezpośrednio związane z zagospodarowaniem tego terenu lub niezbędne do tego, w związku z czym akt prawny jako plan nie podlega ocenie wpływu na środowisko na podstawie art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej, czy też należy zastosować odrębne podejście w zależności od treści poszczególnych przepisów, tak aby poszczególne przepisy takiego aktu prawnego jako plan (część planu) były uznawane za bezpośrednio związane z zagospodarowaniem tego terenu lub niezbędne do tego, a inne przepisy tego aktu jako plan (część planu) nie były uznawane za takie?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi w drugim znaczeniu: Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej należy interpretować w ten sposób, że indywidualny przepis zawarty w akcie prawnym państwa członkowskiego wyznaczającym teren jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej, definiującym cele w dziedzinie ochrony oraz ustanawiającym wymogi i zakazy, należy uznać za plan (część planu) niezwiązany bezpośrednio z zagospodarowaniem terenu lub nie będący niezbędnym do tego, jeżeli przepis ten, ustanawiając szczególne kryteria i sposoby, wyłącza działania na tym terenie z zakresu ustanowionych wymogów i zakazów, a działania te nie służą bezpośrednio realizacji celów ochrony, lecz należy je uznać za środki zagospodarowania lub utrzymania służące innym celom i mające charakter przedsięwzięcia w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej należy interpretować w ten sposób, że wystąpienie istotnego pogorszenia danego terenu na mocy przepisu zawartego w akcie prawnym wyznaczającym obszar jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej, jak opisano w pytaniu drugim, który w wystarczająco konkretny sposób określa kryteria i sposoby realizacji objętych nim działań związanych z jakością projektu w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej, nie można wówczas uznać za wykluczone, jeżeli prawo krajowe nie przewiduje wymogu uzyskania zezwolenia na te działania, a właściwy organ, ze względu na wspomniany przepis aktu prawnego również odstępuje od uprzedniego zgłoszenia i przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej w indywidualnych przypadkach w odniesieniu do tych działań lub przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia w indywidualnych przypadkach i wykorzystuje przy tym jako kryterium zgodności przedsięwzięcia to, czy spełnione są kryteria i sposoby zawarte w przepisie opisanym w pytaniu drugim?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. 2001, L 197, s. 30).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1991, L 206, s. 7).

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej należy interpretować w ten sposób, że nie należy obawiać się istotnego pogorszenia stanu terenu na podstawie przepisu zawartego w akcie prawnym wyznaczającym teren jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej, o którym mowa w pytaniu drugim, jeżeli działalność objęta takim przepisem jest już co do zasady prowadzona od dłuższego czasu, a w każdym razie nie jest możliwe zintensyfikowanie lub rozszerzenie tej działalności na tym obszarze na skutek kryteriów i sposobów jej prowadzenia określonych w tym przepisie?
- 5) Jeżeli na podstawie odpowiedzi na powyższe pytania przyjąć istnienie obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu na środowisko na podstawie art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej ze względu na treść poszczególnych przepisów aktu prawnego wyznaczającego teren jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej: Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy SOOŚ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wyznaczenie terenu należy uznać za określenie sposobu użytkowania małych obszarów na poziomie lokalnym, organ państwa członkowskiego powinien, na podstawie wcześniejszej klasyfikacji terenu jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty w rozumieniu art. 4 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy siedliskowej, w normalnych okolicznościach przyjąć, że wyznaczenie terenu może w istotny sposób oddziaływać na środowisko?
- 6) Jeżeli po udzieleniu odpowiedzi na powyższe pytania przyjąć, że istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny wpływu na środowisko ze względu na treść poszczególnych przepisów aktu prawnego wyznaczającego teren jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej: Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy SOOŚ w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej należy interpretować w ten sposób, że przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko powinny być tylko te poszczególne przepisy, czy też taka ocena wpływu na środowisko powinna odnosić się do całej treści aktu prawnego?
- 7) Jeżeli po udzieleniu odpowiedzi na powyższe pytania przyjąć istnienie obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu na środowisko ze względu na treść poszczególnych przepisów aktu prawnego wyznaczającego teren jako specjalny obszar ochrony w rozumieniu dyrektywy siedliskowej: Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy SOOŚ, zgodnie z którym ocena wpływu na środowisko na podstawie art. 3 tej dyrektywy powinna zostać przeprowadzona w trakcie przygotowywania i przed przyjęciem planu lub programu, należy interpretować w ten sposób, że pominięcie oceny wpływu na środowisko w odniesieniu do planu lub jego elementów nie może zostać uzupełnione w drodze postępowania uzupełniającego po przyjęciu planu lub jego elementów i w ten sposób usunięte uchybienie proceduralne polegające na pominięciu oceny wpływu na środowisko?